

Loppuraportti Helsingin Sanomain Säätiölle

Lukuvuosi 2016-2017: *Vietintästipendiaatti, Suomen YK-edustusto ja vaihto-opiskelija, New York University, Arthur L. Carter Journalism Institute*

Vietin lukuvuoden 2016–2017 New Yorkissa Helsingin Sanomain Säätiön ja Tampereen yliopiston stipendiaattina osa-aikaisena viestintäharjoittelijana Suomen YK-edustustolla ja osa-aikaisesti opiskellen New York Universityn Graduate School of Arts and Sciencesissa talousjournalismin maisterinohjelmassa.

Kokonaisuutena kahden vaativan tehtävän sovittaminen yhteen vaati luovuttaa, neuvottelukykä ja myös joustamista. Vuosi oli kasvattava, opettavainen ja valtavan antoisa. New York jäi mieleen mahtavana paikkana asua, elää ja tehdä töitä.

1. Vietintästipendiaatti, Suomen YK-edustusto

Harjoittelussani Suomen YK-edustuston viestintästipendiaattina tehtäviini kuului päivittäiset viestintätehtävät, eli YKE:n verkkosivujen päivitys sekä kotisivujen ja sosiaalisen median tilien (Facebook ja Twitter) ylläpito, toimittajien kontaktihenkilönä toimiminen ja pressitilaisuuksien järjestäminen, tapahtumajärjestäminen sekä tapahtumien valo- ja videokuvaaminen. Lisäksi loin YKE:lle uuden, päivitetyn viestintäsuunnitelman, sekä järjestin työpajoja ja viestintäkoulutusta sekä YKE:n omalle henkilökunnalle että YK:n kuuden pääkielen viestintäryhmälle.

Aloitin harjoitteluni haastavaan aikaan, korkean tason viikon alla juuri ennen ministeri- ja presidenttivierailuita. Pääsin siis suoraan kiireeseen, otin työtehtäväni haltuun lennossa. Koska vastaavassa tehtävässä ei aikaisemmin ole ollut henkilöä eikä toimistolla ole viestintävastaavaa, sain suhteellisen vapaat kädet toteuttaa omia ideoitani parhaaksi näkemälläni tavalla. Minulle annettiin tehtäviä, mutta sain itse selvittää, miten ne kannattaisi toteuttaa.

Lähdin liikkeelle siis siitä, mitä mielestäni olisi mielekästä tehdä. Tähän kuului nettisivujen julkaisun kehittäminen lisäämällä tiedotteita ja uutisia, julkaisemalla aiempaa korkealaatuisempia kuvia ja käyttämällä myös Periscopea ja tuottamalla videoita. Vuoden loppupuolella lanseerasin verkkosivuille myös blogimaista, vapaamuotoisempaa sisältöä, jonka toimittamisessa olin virkamiesten tukena ja ohjaamassa.

Pyrin alusta alkaen luomaan formaatin sosiaalisen median päivityksille. Aikaisemmin päivityksiä oli tehty hajanaisesti, välillä valtavia massoja lyhyessä ajassa ja välillä pitkiä aikoja kului ilman päivityksiä. Käytetyt kuvat olivat usein epämielenkiintoisia ja huonolaatuisia, päivityksiä ei riittävästi liitetty niitä ympäröivään keskusteluun eikä niiden menestystä seurattu. Oma pyrkimykseni oli suunnitella päivitykset tarkkaan, nostaa niiden laatua ja liittää ne sopiviin keskusteluihin sopivaan aikaan. Pyrin toimimaan tässä suunnitelmallisesti, ajastamaan ja ajoittamaan päivityksiä oikein, otin käyttöön seurantatyökaluja ja tiedotin myös toimiston työntekijöitä seurannan tuloksista. Keväällä aloitin ”kuukauden somettajan” palkitsemisen toimistolla, joka nosti sosiaalisen median käytön tärkeyttä ja toisaalta sen helppoutta myös virkamiesten mielissä.

Opiskelin syksyn aikana tapoja, joilla sosiaalista mediaa ja verkon viestintätyökaluja käytetään ulkopoliitikassa Suomessa ja maailmalla. Ulkoministeriön viestintästrategia uudistui lokakuussa 2016 ja Valtioneuvoston kanslian marraskuussa 2016. Käytin näiden strategioiden taustalla käytettyjä tutkimuksia sekä YK:lla annettuja luentoja myös YKE:n suunnitelman taustalla. Uusi viestintäsuunnitelma otettiin käyttöön keväällä 2017. Sen suunnittelun aikana ja käyttöön ottaessa järjestin työyhteisölle

viestintätyöpajoja sekä sosiaalisen median koulutusta. Järjestin myös kahden sosiaalisen median strategiatyöpajan sarjan YK:n kuuden pääkielen viestintätiimeille.

Viestintätehtävien lisäksi tein myös muita annettuja tehtäviä. Niistä mieleenpainuvimpiin kuului Moments in Building of a Nation -näyttely järjestäminen esimieheni sijaisena. Järjestin Aho&Soldanin kuvista koostuvan valokuvanäyttelyn sekä avajaistapahtuman YK:lle yhdessä näyttelyn tuottajan kanssa.

Kaikkiaan harjoitteluni oli varsin vauhdikas kokemus. Ehdotukseni ja ideani otettiin työyhteisössä innolla vastaan ja sain melko vapaat kädet toteuttaa ideoitani. Työyhteisönä YKE on täynnä mielettömän osaavia ihmisiä, jotka mielellään kertovat omasta alastaan. Koenkin oppineeni äärettömän paljon myös kansainvälisen politiikan arkipäivästä sekä YK:n ja maailmamme ajankohtaisista teemoista käytännössä ja laaja-alaisesti.

2. Vaihto-opiskelija, New York University, Arthur L. Carter Journalism Institute

Virallisesti opiskelin talousjournalismin ohjelmassa, mutta todellisuudessa minulle avoin kurssivalikoima oli pääasiassa kaikille maisterivaiheen journalistiopiskelijoille vapaavalintaisten kurssien joukosta. Lähtiessäni halusin keskittyä radion ja kertovan journalismin opintoihin sekä tutustua yhdysvaltalaiseen mediakulttuuriin näiden kautta. Osa-aikaiseen vaihto-opiskeluun kuului 1-2 kurssikokonaisuuden opinnot kummallakin lukukaudella, eli yhteensä 2-4 kurssia.

Opinnot ylipäättään olivat hyvin järjestettyjä. Luokkahuoneiden sijaan opetus tapahtui konferenssipöydän ympärillä ja oli muodoltaan hyvin keskustelevaa. Ryhmäkoko vaihteli kurssista riippuen alle kymmenestä noin 15 henkeen. Kaikki opettajani olivat myös omalla alallaan menestyviä toimittajia ja kirjailijoita. Jokaisella heistä oli runsaasti ymmärrystä alan tämän hetken tilanteesta sekä verkostoja suuriin viestimiin, mistä he kutsuivat runsaasti nimekkäitä henkilöitä vierailemaan luennoilla ja myös arvioimaan opiskelijoiden töitä.

New Yorkilaista työmoraalia kuvaa erinomaisesti erään professorini innokas tokaisu, että tässä koulussa 37 tunnin työviikkoa kutsutaan osa-aikaiseksi. Tämä ajattelu näkyi opetuksessa. Työtä oli juuri niin paljon kuin sitä ennätti tehdä ja vaatimustaso sekä määrässä että laadussa oli hyvin korkea. Toisaalta pienen ryhmäkoon vuoksi myös tukea ja apua (kurssin vastuuopettajasta riippuen) sai runsaasti, kun sitä vain osasi pyytää.

Syyslukukaudella valitsin radio- ja podcastjournalismin peruskurssin sekä kertovan journalismin (long-form narrative) työpajan. Kahden paljon työllistävän käytännön kurssin sovittaminen YK:n hektiseen syyskauteen oli paikoittain hyvin haastavaa. Lisäksi minulle selvisi vasta kurssilla, että kertovan journalismin pajakurssi on tarkoitettu ainoastaan talvella valmistuville opiskelijoille ja kurssin päättötyö on pro gradu-tutkielmaa vastaavan opinnäytetyön kirjoittaminen. Osallistuinkin kurssiin kevennetysti, eli osallistuin luentoihin ja luentotehtäviin sekä luin niihin kuuluvan kirjallisuuden, kirjoitin kurssin puitteissa useita kertovia artikkeleita, sain kirjoituksistani palautetta ammatti-editoreilta mm. New Yorkerista ja Vanity Fairista ja osallistuin myös lopputöiden pitchaustapahtumaan. Jätin kuitenkin itse lopputyön kirjoittamatta sopimuksessa professorin kanssa ja siksi sain kurssista suorituserityksen sijaan merkinnän W, keskeytetty.

Radio-kurssi oli älyttävän mielenkiintoinen sukellus hyvin erilaisen kertovan radion perinteeseen. Podcastit ovat ottaneet tuulta siipiinsä Yhdysvalloissa jo paljon Suomea vahvemmin. Kurssilla opeteltiin radiokerronnan perusteita, kuten suunnittelua, haastatteluja, käsikirjoittamista, äänityslaitteiden käyttöä ja

editointia sekä julkaisua ja omien juttujen myymistä. Sen aikana myös kuunneltiin ja analysoitiin hyvin erilaisia ohjelmia. Tuotin kurssin aikana viisi eripituista ja erilaista ohjelmaa.

Keväällä jo ensimmäisestä lukukaudesta oppineena valitsin vain yhden käytännön kurssin, podcast-journalismin jatkokurssin. Toisena kurssina valitsin History and the Novel -kurssin, missä luettiin historiallisiin tapahtumiin ja henkilöihin perustuvia romaaneja sekä artikkeleja tapahtuman ympäriltä. Luennoilla keskusteltiin eri kirjoittajien tavoista kohdella historiaa fiktiossa. Keskustelut olivat hyvin mielenkiintoisia ja niistä nousevat teemat jännittäviä. Millaisia totuuksia fiktiossa voi kertoa, mitä historiankirja ei kenties kerro? Kenellä on oikeus tehdä oma versionsa historiasta? Kurssin historia-valikoima sekä ryhmä olivat kumpikin hyvin kansainvälisiä, erilaisista uskonto- ja kulttuuritaustoista, mikä teki keskustelusta erittäin mielenkiintoista ja moniäänistä.

Radion jatkokurssilla syvensimme jo alkeiskurssilla opittua. Käsittelimme myös enemmän muun muassa musiikin ja äänitehosteiden käyttöä, teimme pidempiä tarinoita ja toimimme pienryhmissä toisillemme päätoimittajina. Kurssin tuloksena oli neljäosainen podcast-sarja The NYU Journalism Podcast, joka on kuultavissa kaikissa podcast-palveluissa. Kurssin aikana opin rakentamaan pidempiä radiodokumentteja ja yritin myös voittaa pelkoani oman ääneni käytöstä studiossa. Pääsin myös kokeilemaan osaamistani muiden toimittajien ohjaamisessa ja johtamisessa.

Kaikkiaan kokemukseni NYU:ssa oli uskomattoman hektinen, stressaava ja antoisa. Ikävöin valtavasti siellä tapaamiani ihmisiä ja löysin podcast-radiosta itselleni uuden intohimon. Uskon, että oppimastani on hyötyä myös työssäni täällä Suomessa.

Tampereella 22.8.2017

Hanna Asikainen